

ταμπάκος

ταμπάκος, ο κ. ταμπάκο, το, ουσ. [*<ιταλ. tabacco <ισπαν. tabaco, από τη γλώσσα των Ινδιάνων των Αντιλλών*]. **1.** σκόνη από φύλλα αρωματισμένου καπνού, που ρουφιέται από τη μύτη: «οι πιο πολλοί ευγενείς συνήθιζαν να χρησιμοποιούν ταμπάκο για προσωπική τους ευχαρίστηση». **2.** λεπτοκομμένος καπνός για στρίψιμο τσιγάρου: «έχεις να μου δώσεις λίγο ταμπάκο για να στρίψω ένα τσιγάρο;»

- μου 'γινε ταμπάκος ή μου 'γινε τσάμικος ταμπάκος, μου έγινε πολύ ενοχλητικός, πολύ φορτικός με την επιμονή του να του δώσω κάτι: «μου 'γινε τσάμικος ταμπάκος τόσες μέρες για να του δώσω εκατό χιλιάρικά, που τα χρειάζεται στη δουλειά του».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας